

Муха и пчела.

Веднажъ на пролѣтъ въ една градина, на едно тънко стебалце, кацнала една муха. Тамъ наблизо, на единъ пролѣтень

цвѣтъ, дошла трудолюбивата пчела да събира прахъ и сокъ. Щомъ я видѣла, мухата изведнажъ наченала да ѝ говори:

— Какъ те не мързи, другарке, отъ заранъ и до вечеръ все да работишъ! Ако бѣхъ азъ на твое мѣсто, за едно денонощие щѣхъ да залинѣя. Гледай, какъ живѣя азъ! Е, право кажи, това не е ли райски животъ? Всичката ми работа е да ходя по гости и угощения, и, недѣй го взима за хвалба, съ всички въ града съмъ запозната: